

תת"ע (עכו) 15891-10-23 - לילך אבוחצירה נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 15891-10-23 מדינת ישראל נ' אבוחצירה
תיק חיצוני: 10159000867

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

המבקשת
לילך אבוחצירה
נגד

המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 17.09.2024 (להלן: "**פסק הדין**");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 23.09.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) (2003) 793 (להלן: "**עניין איטליא**"); ע"פ 1318/07 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקשת טענה כי לא הייתה בקו הבריאות במועד הדיון וצירפה אישור מחלה המתייחס ליום הדיון ויום קודם לכן, יחד עם זאת, לא ברור מה טיב מחלתה של המבקשת והאם היה בה כדי להצדיק את אי התייצבותה לדיון, מה גם שמדובר בהפקה מקוונת של אישור המחלה. יתירה מזו, המדובר במסמך שאינו תקף עבור מוסדות משפטיים, וחרף החלטתי כי המבקשת תתמוך את בקשתה בתצהיר, היא לא עשתה כן.

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדן, ואישור המחלה אשר הונח בפניי אינו תקף עבור "מוסדות משפטיים" הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקשת להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינה, ואין למבקשת אלא להלין על עצמה.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

המבקשת אינה כופרת בכתב האישום וכל שמבקשת הוא להפחית את הקנס לאור מצבה הכלכלי, מחלת אימה ומחלתה. שוב יצוין כי המדובר בטענות בעלמא כאשר המבקשת לא תמכה את בקשתה במסמכים או תצהיר. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקשת כאמור, לא פירט כלל את הגנתה, לא הציגה ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"א תשרי תשפ"ה, 23 אוקטובר 2024,
בהעדר הצדדים.

עמוד 2

